

ונשמתן של רשעים זוממות [חבושות בתוך כף הקלע] והולכות. ומלאך אחד עומד בסוף העולם, ומלאך אחר עומד בסוף העולם מעברו האחר, ומקלעין הם בכף הקלע את נשמתן של אלו זה לזה. שנאמר "ואת נפש אויביך יקלענה בתוך כף הקלע"⁽²⁾.

אמר ליה רבה לרב נחמן: ונשמתן של בינוניים מאי דינה?

אמר ליה רב נחמן: איכא [אם] שכיבנא [המתים] לא אמרי לכו האי מילתא, אנא אימא לך. הכי אמר שמואל: אלו ואלו [רשעים ובינוניים] לדומה [מלאך הממונה על הרוחות] נמסרין. אלא שהללו [הבינוניים] יש להם מנוח עד יום הדין שלעתיד לבוא [מהרש"א⁽³⁾]. והללו [הרשעים] אין להם מנוח. אלא הם נקלעים בכף הקלע, כאמור.

אמר רב מרי: עתידים אפילו צדיקים, דהו עפרא לאחר מותם. בדכתיב "וישוב העפר על הארץ כשהיה".

הנהו קפולאי [חופרים] דהו קפלי [שחפרו] בארעא. ובאותו מקום היה קבור רב אחאי בר יאשיה. נחר בהו [עשה להם סימן] רב אחאי בר יאשיה. אתו החופרים ואמרו ליה לרב נחמן: נחר בן [בנו] גברא הקבור שם.

ועל הטפשין אמר: כלי שנתלכלכו בידם ינתנו לכובס. והם יתחבשו בבית האסורים.

אף הקדוש ברוך הוא כן. הוא נותן את הנשמה לפקדון ביד הגוף. וכשהאדם מת והגיע עת השבת הפקדון, הצדיקים מחזירים את הנשמה כשהיא טהורה. ואז, על גופן של הצדיקים אומר הקדוש ברוך הוא: "יבא בשלום, ינוחו על משכבותם". דומיא דפקחין, שפוטרם המלך בשלום.

ועל נשמתן הוא אומר: "והיתה נפש אדוני צרורה בצרור החיים". תחת כסא הכבוד. דומיא דפקדון שבידם, שהמלך מחזירו לאוצרו.

אבל הרשעים דומין לטפשין, ומחזירים את הנשמה כשהיא מלוכלכת. ואז, על גופן של הרשעים, אומר הקדוש ברוך הוא: "אין שלום אמר ה' לרשעים".

ועל נשמתן הוא אומר: "ואת נפש אויביך יקלענה בתוך כף הקלע". שהיא נידונית בגיהנם לצרפה. דומיא דכלי המלך שנתלכלכו ביד הטפשים, שניתנין לכובס.

תניא: רבי אליעזר אומר: נשמתן של צדיקים גנוזות תחת כסא הכבוד. שנאמר "והיתה נפש אדוני צרורה בצרור החיים".

אקרא, "הן כל אלה יפעל א-ל, פעמיים שלש עם גבר". והיינו "יקלענה בכף הקלע". כלומר, מגוף לגוף.

מה שאין כן נפש הצדיק, שבמותו עולה לכסא הכבוד, ואינה מתגלגלת שוב בעולם הזה.

3. והא דאיתא בפרק קמא דראש השנה, דהקדוש ברוך הוא מטה לבינונים את הכף כלפי

2. ואביגיל היא שנתנבאה כן על עולם הנשמות. ואמרה שנפש דוד תהיה גנוזה תחת כסא הכבוד. ומה שאמרה "ואת נפש אויביך יקלענה בכף הקלע", על דואג האדומי נתנבאה כן, או על נבל בעלה. מהרש"א.

עוד כתב דרמוז בזה סוד גלגול הנשמות. שנפש האדם שלא זכה בחייו, ניתנת לאחר מותו בגוף אחר, עד ג' פעמים, כדי שתזדכך. וסמכוהו